

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а. в. р.

БРЮЙ 20.

У Новоме Саду, 28. Мая 1861.

ГОД. IV

Канонъ ускршній.

(Продужено.)

П ѳ с н а и е ш а.

Оу̀тренкемз оу̀трению глѣбокѣ, — Урапимо врло рано у ютру.

и кмѣстѣ мура пѣснь принесемз Владыцѣ, — и уместо мирясавогѣ уля, принесимо пѣсму Господу Иисусу

и Хрїста оу̀зримз правды Солнце, — на ѣмо угледати Хрїста, кои е сунце правде, кои е сунце добродѣтеи, и духовногѣ живота нашегѣ.

всѣмз жизнь возсіающа. — Кои Хрїстосѣ сви-ма людма животъ засіава. Као што вештаствено сунце сіа и оживлява стварну природу, тако наше мислено сунце правде обасява нашъ духовный животъ, и оживлява духовну природу нашу.

Безмѣрноє твое благоутровіе, адовыми оу̀зами содержимїи зраце, кз свѣтѣ идѣхѣ Хрїсте, веселыми ногами, пасхѣ хвалаше вѣчною. О Хрїсте Спасителю нашѣ, праведници въз старога завѣта, кои су помрли, и трпеѣи осуѣенѣ за грѣхѣ праотачаскїи везани были оковима у аду, гледаюѣи твое безъ мере велико милосердіе, коимъ си нѣи одѣ сужансгва опростио, иѣаху кѣ светлости т. е. у славу небеску, сѣ веселымъ ногама, хвалеѣи вечну пасху, т. е. воскресенїе твое коимъ си нѣи и све насѣ одѣ смрти у животъ превео.

Приступимъ свѣщеноснїи, исходящїхъ Хрїстѣ изъ гроба ѿкѣ женихѣ. — Носѣши запальне свеѣе у рукама приступимо Христу кои изилази изъ гроба са славомъ као женихъ. (Види Псал. 18).

и спразднѣимъ любопразднственными чинми пасхѣ Божїю спасителнѣю. — и празднуймо скупа делима празднику приличнима пасху божию коя е за насъ спасителна.

П ѣ с н а ш е с т а.

Снизшелъ еси въ преисподнѣа земли, и сокрѣшилъ еси веревѣ вѣчныа, содержащыа связанна Хрїсте. — Спшао си се у найдубля места землѣ, у адѣ преисподный, и скрушио си, изломио си вечне браве или реве, кое су задржавале свезане праведнике изъ старога завѣта.

и триднекенъ ѿкѣ ѿ кита Ішна, воскреселъ еси ѿ гроба. — и као што е Іона треѣи данѣ извишао изъ грдне оне рибе морске, коя се китъ зове, тако еи ты треѣи данѣ воскресео изъ гроба.

Сохранивъ цѣла знаменїа Хрїсте воскреселъ еси ѿ гроба, ключи Дѣвы некривый въ рождествѣ твоємъ. — О Христе, кои си одѣ пречисте Дѣве рођенъ, ты си сачувавши знаменя т. в. печате гробне у целости, воскресео изъ гроба.

и ѿверзелъ еси намъ райскїа двѣри. — и отворѣо еи нама райска врата.

Спасе мой, живое же и нежертвенное заклѣнїе, ѿко Богъ, самъ себе колею приведе ко отцѣ, совоскресилъ еси всероднаго Адама, воскреселъ ѿ гроба. — Спасителю мой, кои си као Богъ живо заклѣнъ што сене може на жертву принети, ты си самъ себе своевольно привео къ отцу, и кадѣ еи воскреснуо изъ гроба съ

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

в собомъ, еи воскресно, избавно, оживно Адама, кои в све люде родно.*)

И к о с ъ.

Їже прежде солнца, солнце зашедшее иногда ко гробъ предвариша ко оутрѣ, ищущыма яко дне Мирносицы Дѣкы. — Оно сунце, кое в преѣ сунца было, и кое в некада зашло у гробъ, т. в. Исуса Христа превѣчнога Бога, кои в као човекъ умрѣо и саранѣнъ быо, же не мирносице су претекле у ютру рано, тражеѣе нѣга, изгледаюѣе нѣга, као што се данъ жельно изгледа.

и дрѣга ко дрѣзѣй копѣахѣ, — и една другой говоряху.

Ў дрѣгини, прѣидите конами помажемъ тѣло живонное и погребенное, плоть воскресившю падшаго Адама, лежащю ко гробѣ. — О другарице! одите мирисима помажите тѣло кое животь людма носи, а саранѣно в; у гробу лежеѣе тѣло, кое в оживило сарешившага Адама.

идемъ, потщимса якоже колскы, — хайдемо, понаштимно се, као оно мудраци,

и принесемъ мѣра яко дары, — и принесимо миро, као што су они мудраци принели свое дарове.

не вк пеленахъ но вк плащаницѣ обвитомѣ, — принесимо миро не у пеленама, него у платну — у мртвачкомѣ покрову обвѣнومه Христу.

и плачимъ и козопѣимъ: Ѡ Владико востани: падшымъ подай воскресеніе. — и плачимо и вичимо: О Господе, устани ты, кои падшима сарешившима даешъ воскресеніе.

*) Предмете изъ ускршиѣга канона, кои се овде не налазе, наћи ѣе читатель разтумачене у 13. бр. Школекога Листа године 1859.

Отроки ѿ печи избавивый, быхъ человекъ страждетъ яко смертенъ. — Онаи кои е моме изъ пеши избавио, (Богъ, кои е три младиѣа у пеши неповређена сачувао), поставши человекомъ страда као смртанъ.

и страстию смертное, кз негѣнїа ѿблачитъ благолѣпїе, — и своїомъ страшѣу смртно човечество облачи у лепоту непропадливости; своимъ страдавѣмъ даруе людима поуздану надежду на безсмртїе и на животъ вѣчный.

Единъ благословенъ отецъ Богъ и препрославленъ. — То све чини самъ Богъ отаца кои е благословенъ и надъ свима прославлѣнъ.

Жены съ мурѣ богомѣдрїа кз слѣдз тебе течахѣ, егоже яко мѣртѣа со слезами искахѣ: — Богомъ умудрене жене съ мирисима хитиле су за тобомъ кога су као мѣртѣа са сузама тражиле быле.

поклонишася радѣющимъ живомъ Богъ, — радуѣе се жене мироносице поклонше се живоме Богу.

и пасхѣ тайнѣю твоимъ Христе оученикомъ благовѣстиша. — и пасху тайву, пасху новозавѣтну, воскресенїе твое Христе, твоимъ ученицима благовестише, объявише.

Смрти празникѣмъ оумерщвленїе, адоко разрѣшенїе, иногѣ житїа вѣчнагѣ начало, — Мы празднуемо умртвлѣнїе смрти, разрушенїе пакла, и другога живота вечнога почетакъ.

и играюще поемъ виновнаго, единнаго благословеннаго отецъ Бога и препрославленнаго. — и играючи, веселеѣи се поемо, прославляемо, онога кои е узрокъ што се смръть умртвила, пакао разорио, и новъ животъ започео, а то е самъ Богъ отаца нашихъ кои е благословенъ и надъ свима прославлѣнъ.

www.uikw.com
 Крестъ истинно склѣнная и ксепразднственнаа
 сѣа спасителнаа ноць. — О како е доиста света и све-
 чана ова спасителна ноць.

и свѣтозарнаа свѣтоноснаа дне востанїа сѣри
 проковкѣстница, — ова е ноць сѣйна предсказатель-
 ка светлога дана ускренуѣа. Воскресенїе Христово
 ееть предсказанїе общегь воскресенїа мртвыхь, ка-
 да ѣе праведници у прославлѣной плоти оживити.

кз нейже безлѣтний свѣтъ изгроба плотски
 ксѣмз возсїа. — у кою ноць е светлость вѣчна изъ
 гроба тѣлесно свима засїаа.

И ѳ с н а о с м а .

Сей нареченный скатый день: единз сѣбѣштз царь
 и Господь, празникшкз празникз и торжество ееть
 торжествз, кз оньже благословимз Хрїста ко вѣки. —
 Ово е названный светый дань: врви после суботе т. е.
 неделя. Дань е тай царь и господарь меѣу давима,
 надь праздницима празникъ, и свечаность надь све-
 чаностима, у кои дань славимо Христа увекъ.

Прїидите новагш винограда рожденїа, божествен-
 нагш веселїа, кз нарочитомз дни воскресенїа царствїа
 Хрїстова приобшримса, поюще его, яко Бога ко вѣки.
 — Одите роде новаго винограда, одите хрїстиани, по-
 станимо божествене радости царева Хрїстоваго уче-
 стници у овай гласовитый дань ускреа, поюѣи Хри-
 ста као Бога у векове.

Козкеди окресть очи твои сїоне и виждз. — По-
 дигни унаоколо очи твоє Сїоне, Єрусалиме, цркви бо-
 жїя и погледай.

Ксе бо прїидоша кз тебѣ яко богосвѣтлаа свѣти-
 ла ѿ запада и сѣвера, и мора и востока чада твоа,
 — ерь где доѣоше къ теби,, као богомъ просветлѣ-
 на свѣтила чеда твоа одь запада, одь сѣвера, одь

мора и одъ истока. Овде се узима положай съ мора према Ерусалиму у место юга, еръ съ южне стране према томъ светомъ граду лежи средиземно море.

Възъ тебѣ благословаѣа Хрїста ко вѣки. — Чѣда твоя дођоша са свою страна, о св. цркви Сионска, коя чѣда у теби славе Хрїста увѣкъ.

Отче вседержителю и сложе и дѣше, трѣми соединѣемое ко вѣпостасѣхъ вѣстество, пресѣщественне и прѣбожественне, въ та крестихомса и та благословимъ ко вса вѣки. — Отче свемогуѣй, сыне Божїи и св. Духа вѣстество у три лица соединѣно, кои надвисуешъ сва суштества, и кои си найсветии, — у тебе, у име твое крѣтимо се и тебе славимо у све вѣкове. Споменъ о крѣтѣню нашемъ овде зато долази, што су се у старо време оглашени т. е. у хрїстианство ступаюѣи и науци еванђелскої научени люди, у очи ускрса на литургии крѣтавали.

(Свршиће се.)

Учительска питања.

О и а ж н њ и.

(Продужено).

Што се важности или неважности ове или оне ствари тиче, у томе неуму деца никое разлике правити, и сасвимъ се на учителя ослањаю и нѣму верую; што годъ онъ за важно предъ нѣима држи, на то и она тимъ веѣма пазе. Кои дакле учитель сваку маленкостъ и ситницу деци као велеважну представити уме, ту ће деца и найвеѣма пазити и научити. Вештъ учитель уме найнезнатнию и найсувопарнию стваръ деци најинтересантниомъ начинити, а невештъ

начини одъ најинтересантниа најотужнио. Я познаемъ учителя, кои башъ о најнезнатниимъ ситницама са такоъ важносѣу лика и погледа, и тако тио говоре, као да се ков светивѣ тиче, и нѣгова га деца башъ у тимъ тренутцима највеѣма слушаю.

Најпосле што се вештине тиче, ту имамо следуюѣе новости.

Има понеки учитель, кои уме, пре него што ће деца стваръ кою казивати, нѣи надражити, како ће имъ садъ нешто врло лепо, или врло полезно и важно казати, те сва деца одма као запета стану, и ед-ва чекаю, да казивати поѣе. Ово е кодъ многи предмета врло важно средство.

Пажня се дае и надтицанѣмъ побудити: „ да видимо, ко ће болѣ то запамтити. „ Ни ово средство неѣе вештѣ учитель занебреѣи.

Окромъ овогъ валя сваки учитель да по кои о-пределѣнѣ знакъ има, коимъ децу на пажню позива, башъ као оно офицеръ муштраюѣи солдате; и одъ тогъ часа нека му сва деца као запета пушка стое

Далѣ треба учитель да зна, да мала деца нисе кадра о едномъ предмету дуго мислити, пакъ ни навити. Неваля се дакле око едного предмета дуго бавити, него меняти. Свака промена поново уморену децу оживи, и сѣ новомъ вољомъ пазе. Што су деца мавя, то ихъ све краѣе валя са истимъ предметомъ занимати. Са стварма, о којма деца јошѣ ништа незнаю, валя ихъ сѣ почетка текъ на часакъ, а после, што више о нѣму знаю, све дуже ихъ забавляти, тако ће све више пазити. Сѣ почетка имъ валя све по мрвицу науке давати, тако ће моѣи и хтети доцниа и велике заслгав свладати. Дугачву

стварь валя на више ситнии делова разложити, или ако е могућно, најпре е у кратко у възри само и шкелету казати; тимъ радиѣ е после обширно казивано пазе и слушаю и запамте.

Већма и радуѣ пазе деца на оно, што и окомъ видити могу, него што само слушати мораю. Колко годъ и гдегодъ е дакле могућно, валя имъ показати стварь саму, да е у нарави виде, или баръ у икони. Са абстрактнимъ говоромъ децу занимати, то е известно средство пажню затупљивати и убияти. Само неваля по више ствари или икона предъ очи имъ уударедъ и у исти махъ износиети ни остављати, еръ ихъ то одма разаспе; него валя едну по едну износиги, и чимъ е о нъой речъ и наука свршена, одма е опетъ сакрити. Когодъ е радъ да по едну стварь децу учи, нека имъ и по едну предъ очи износи.

Већма пазе деца, кадъ имъ се свака нова стварь особито ако е теже понятна, на кою сродну одпре научену и већъ познату наслони и као надостави. Са тога е комбинация деци онако мила, и тимъ већма ту нову стварь волеу и слушаю.

Сваки школски предметъ даѣ се тако многострано сматрати, да ће учитель, кои се съ вољомъ о науци деце бави увекъ, макаръ ту стварь десетъ пута повторавао, по кою нову страну на нъойзи наћи, и деци е као нову представљати. Са овакимъ топлимъ и любовнимъ обиманѣмъ ствари извешће у деци ново надраженѣ, и тимъ ће га радиѣ пазити и слушати.

Учитель валя и на згодно време и на згоданъ часъ да пази, и дочекано да га асни. Већма пазе деца на стварь, кадъ ихъ стварь сама на пажню побуђуе. О пролећу волию у пролеће слушати, о киши при киши, о празнику при празнику и пр.

Кадъ се на кое важно правило или науку дође, нека учитель непропусти позвати децу, да сви скупа

хоромъ у гласъ то кажу, тимъ веѣма у њима пажню побуди, и тимъ наука та снажние те дуговечние упечатленѣ на њи учини. Юшъ веѣе упечатленѣ учини, кадъ ихъ позове, да и устану при томъ; юшъ веѣе, ако науку ту у исти махъ и на табли написано читати добию, да е и очима увате; юшъ веѣе, ако е и на кою згодну арию одное. Можели се узъ науку ту или правило и примеръ кои дати у приповедки, онда се юшъ болъ и правила и примеръ у паметь увате.

Непрестано приповеданѣ умори децу юшъ веѣма него непрестано питанѣ. Вештъ учитель валя дакле да уме, часъ ову часъ ону форму предаваня предуети, само свако на овомъ месту; и тимъ ѣе пажню дечию веѣма запето држати. Свака промена форме предаваня поново и децу на пажню оживи.

Веѣма пазе деца, кадъ знаю, да ѣе казивано одма сама казивати морати. Зато валя учитель одма, чимъ е што деца казивао, да препита, не само да види есули, него и како су шта сватила; другчие ѣе узалудъ говорити.

Ко е радъ, да му сва деца пазе, несме ихъ ништо по реду изпитивати, (ванъ само при погаѣаню чега), еръ онда само онай пази, кои зна да е на реду, а остале ни бриге ние. Исто тако неваля ни све само найбистрию, ни увекъ само найтуплю децу на одговоръ изазивати, еръ чимъ то сазнаю, а то сазнаю врло брзо, одма дотична пажњомъ попусте. Исто тако валя чинити и са онимъ питанѣма, коя безъ предходеѣегъ казиваня иду. Свако питанѣ задае се увекъ целой класи, а не поединомъ детету. Кадъ незна ко ѣе одговарати, онда се сваки нада, да може башъ онъ изазванъ бити, пакъ онда сваки и пази, а

другче само онај, кои е изазванъ. Никадъ дакле пре питаня изазивати нетреба.

(Продужиће се.)

О В О З Д У Х У.

(Свршетакъ).

Што се дана и ноћи, и што се годишњи времена тиче, имамо следуюће опоменути: даню в воздухъ редовно у свако доба године топлии и сувљи, и то око подне и по подне највећма, а ноћу в редовно ладнии и влажнии, и то предъ зору највећма, изузевъ изванредне случаеве, као ветрови, облаци или кише, кои ово промену. По томе се валя дакле владати што се топлоте или зиме, или влаги и сувоће воздуха тиче; а што се чистоте воздуха тиче, ту в разлика већа по годишњѣмъ времену, него по поединимъ данима; лети в најчистии и најздравии воздухъ с' ютра, докъ се јошъ ние прашина дигла, ни врућина и нѣомъ задаи одъ трулежа овладали; а зими в чистъ непрестано, те зато здравии око подне, еръ в ютромъ сувише ладанъ. У пролеће и есенъ воздухъ в више или на летњи или на зимњи наликъ, што в ближе лету или зими; прво пролеће више на зиму, а прва есенъ више на лето. У осталомъ ово су кодъ насъ два најнездравия доба године, и то највише сѣ ветрова, и нагли промена топлоте и зиме, и влаги и сувоће, одъ коихъ неће люди да се доволно пазе, зато ихъ се тада највише разболева и умира. У пролеће највише крвѣ пати, одъ они яки и дуготрајући ветрова, те навалюе млађимъ людма на дигерице, и натера блюванъ, а стариима на главу, и натера капъ. У пролеће се највећма страда на лепимъ ведримъ данма,

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

www.ubirz.org

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

срѣтъ е тада најладнии, а башъ тада се сваки полакомни, пакъ лако обученъ изађе, да изъ загушљиви зимњи соба утекне. Ђсени се највећма страда на мугномъ дану и особито после кише, опетъ сѣ лакомоти, знајући како е у лето после кише најприятније, почемъ се тада воздухъ разлади, прахъ уталожил; сви задаи изъ воздуха кишомъ доле свале се, и воздухъ најчистији и најздравији остане; само што тсени мутно време и киша неначини ову приятну ладовину, него га сувише разлади. У прелеће и у тсенъ валя се највећма ютромъ и вечеромъ чувати.

У зиму и у пролеће пате највећма они, што су склонѣни на болъ грудниъ, на кашљеве, назебе, водену болестъ и костоболю, сви шкрофулозни и ектичави; а у лето и у тсенъ пате опетъ они, што су склонѣни на болъ трбуа и главе, што страдаю одъ далкова, пролива и срдоболъ, жутице, жуљва, одъ главоболъ и несвести; те овима се валя у та доба већма него у остала пазити, да се и одъ ови незгода сачуваю, и осталимъ животомъ колко већма могу пречуваю.

Што се поедини предела и ѡмвогъ воздуха тиче, имамо следуюће споменути: на брдима е воздухъ ладнији и снажнији, чистији сувљи и лакши; зато су сви брђани животињи и бистрији здравији и снажнији, срчанији и слободнији. Брдски е воздухъ најлековитији ва све оне, кои су по низама, доловима или по равницама алъ око бара живећи оболели. Противу ладни грозница нема сигурниегъ лека, одъ брдскогъ воздуха. Исто е тако и шкрофулознима. Ово е узрокъ, што и ови и остали болесници по варошима у низама лежећи одма се поправе, чимъ се изъ низки предградия изнесу на виша; или изъ дојни спратова у горвѣ. По великимъ варошима осведочено е, да су люди здравији што више на висини живе, и у самимъ редњима

сретније пролазе, него они по подрумима у собама при земљи или што у дућанима живе.

Али ние ни на висини и у брдима са сви страна еднако. И овде су јужне стране брда топлије, а северне ладније, изузевъ оне случајеве, ако е на северной страни велика вода, која ово промене. На брдима е већа разлика у топлоти дана и ноћи, пакъ се овогъ већа чувати ваља, овуда е остаянъ ноћу и спаванъ на пољу шкодљивие. Ова промена топлоте дана и ноћи на јужной страни брда најјача е, те е се ту и највећа чувати ваља. На северной е страна воздухъ оштрии и сувљи, и манъ разлике у топлоти дана и ноћи. Источне и западне стране брда више су или јужной или северной подобне, како су којој већа наклонѣне, у осталомъ чисто источна страна већа е на северну, а чисто западна већа на јужну наликъ.

У равницама су нагле промене топлоте и зиме умерение, алъ овуда су опетъ ветрови јаки, ерѣ већи махъ имаю. Овуда се одъ ови опетъ већа чувати ваља. По равницама текуће воде праве изливе и баре, пакъ чине тимъ воздухъ нездравии.

У доловима воздухъ застаява, и већа се напуни нечистотомъ, задаима и смрадомъ, и тимъ е нездравии. Обданъ е овуда јака врућина, а обноћъ јака зима, те у овомъ погледу сила су на брда наликъ, и ваља се ноћи пазити, и са зиме, и са нечистоте воздуха.

Около већи текући вода, ако неизливаю воздухъ е јошъ чистији него у брду и здравъ е, у нѣму нема праха ни задая; зими е туда топлије, ерѣ вода многу топлоту у себи има, којомъ зими савъ околни пределъ загрева, а лети е ладовиние, ерѣ се вода не да онолико као сува земља загрејати, почемъ пре у пару оде и силну топлоту собомъ односи; овуда е

дакле си топлотомъ умерение и здравие. Изнадъ теку-
ћи вода ни обданъ се воздухъ неугрее онако као на
суву, нити обноћъ изладни онолико, пакъ е маня раз-
лика и ове топлоте дана и ноћи, и по овомъ е да-
кле овуда здравие. То е окромъ остали, узрокъ, те
су се люди овуда прво и најрадије населили, и туда
се највећа села градови и вароши начиниле.

Каменити предели зими су сувише ладни, а ле-
ти сувише врели, а особито лети обданъ, а зими об-
ноћъ. Исто су овако и песковити, и валя ихъ се
нијвећа обноћъ чувати.

Т о л к о в а н і е

Нѣки страны существителны имена на Славенскій языкъ.

(Свршетакъ.)

У.

Уакінтъ, камень ыхонтъ. Юл. 18,

Упатій, вышшій судія.

К.

Калінікъ, добропобѣдникъ. Юл. 29.

Каллисть, предобрѣйшій.

Каллиста, (ж.) прелучшая. Септ. 1.

Каллістратъ, добръ воинъ. Септ. 2.

Капитолина, жена. Окт. 27.

Капитонъ, князь. Март. 7.

Карпъ, злодовитый. Окт. 13.

Кассіанъ, мироноштъ. Фебр. 29.

Келсій, высокій. Окт. 14.

Киприанъ, плодъ зрѣлъ. Окт. 2.

Кириакъ, господскій. Септ. 28.

Кириллъ, почтенъ. Ян. 18.

Клеоникъ, славенъ побѣдитель. Март. 3.

Климентъ, покорный. Ноемвр. 25.

Кодратъ, дѣлатель. Септ. 21.

Кононъ, отрова. Март. 5.

Корнилій, рогать. Септ. 13.

Косма, миръ. Ноемвр. 1.

Константинъ, твердъ. Мая. 21.

Л.

Лаурентій, многолюдень. Авг. 10.

Лазарь, мертвъ, связанъ. Ноемь. 7.

Леонтій, лавскій.

Логгинъ, долгій. Окт. 16.

Лукіанъ, чудень. Окт. 15.

Лука, воскресшая. Окт. 18.

М.

Мавра, черній, Мая. 3.

Макарий, блаженъ. Январъ. 19.

Макрина, долгоумна. Юл. 19.

Мануиль, лице Божіе. Юн. 17.

Максимъ, славанъ. Ян. 21.

Марія, госпожа. Април. 1.

Маркианъ, помислитель. Окт. 25.

Марко, совершенъ. Апр. 25.

Мартиніанъ, свиче свидѣтелствованъ. Фебр. 13.

Мартирій, исповѣдникъ. Окт. 25.

Матѳей, дарованный. Ноемвр. 16.

Матѳій, даръ господскій. Авг. 9.

Матрона, учтивая. Ноемвр. 9.

Методій, научень хитрости. Мая 11.

Меркурій, проповѣданный. Ноемвр. 24.

Митродора, матерный даръ. Септ. 10.

Міхаиль, божій войвода. Ноемвр. 8.

Міхеа, убогій. Авг. 14.

Мовсей, пріятій одъ води. Септ. 4.

Н.

Назарій, отлученый. Окт. 14.

Наумъ, покой, мудрость или честь. Дек. 1.
 Неофітъ, новорожденный. Ян. 21.
 Нікита, побѣдитель. Септ. 15.
 Нікифоръ, побѣдоносець. Март. 13.
 Никодимъ, невинный. Окт. 31.
 Николай, побѣда людская. Дек. 6.

О

Олімпа, отъ небесъ. Ноемвр. 10.
 Онисімъ, пожиточный. Февр. 15.
 Орестъ, угодникъ Богу.

П

Павелъ, уста трубы. Юн. 29.
 Пантелеимонъ, всемилостивъ. Юл. 27.
 Петръ, камень. Юн. 29.
 Пімень, пастырь. Авг. 7.
 Платонъ, простотъ. Ноемвр. 18.
 Полікарпъ, многоплодень. Февр. 23.
 Порфирій, червень или багрянъ. Февр. 16.

Р

Романъ, крѣпокъ. Ноемвр. 18.
 Рафаиль, Духъ Божій.

С

Самуиль, положеный отъ Бога. Февр. 16.
 Самонъ, яростный. Ноемвр. 15.
 Сампсонъ, солнце его. Юн. 27.
 Севастіанъ, чести достоянъ. Дек. 18.
 Сергій, славень. Окт. 7.
 Сисонъ, смиренъ. Юн. 6.
 Софія, мудрость: Септ. 17.
 Спирідонъ, молвіеносецъ. Дек. 12.
 Стефанъ, вѣнецъ. Дек. 27.
 Стратоникъ, войномъ. Ян. 13.
 Симеонъ, знаменіе. Февр. 3.
 Созонтъ, спасень,
 Софроній, цѣломудренный. Март. 11.

Т.

- Тавіта, серна, (или срна.)
 Тарасій, смущений. Февр. 25.
 Татіана, повелителница. Апр. 10.
 Терентій, глубокоуменъ.
 Тимотей, богомъ почтенъ. Ян. 22.
 Трифонъ, приємляй дни благий. Февр. 1.

Ф.

- Філотей, другъ Божій.
 Флоръ, цвѣтенъ. Авг. 18.
 Фока, славенъ. Септ. 22.
 Фотій, свѣтель. Окт. 28.

Х.

- Харалампій, радостьсіятеленъ. Февр. 10.
 Харітіна, полна благодати. Окт. 5.
 Харітонъ, благодати исполненъ. Септ. 28.
 Хіоніа, снѣжная. Апр. 16.
 Хрістофоръ, Хрістоносець. Мая. 9.
 Хрісантъ, златоувѣтенъ. Марта. 19:
 Набавио у Румы. Григорій Видаковићъ.
 Учитель.

ПОЗИВ НА ПРЕДПЛАТУ НА ДРУГО УМНОЖЕНО ИЗДАЊЕ
 К Ъ И Ж И Ц Е

БИСЕР И ДРАГО КАМЕНЬ.

Ово красно дѣлце, кое е изъ пера едногъ одъ први ауторитета у школкей струци истекло, и за награде (премије) деци наменъно, уступљиво е мени по ту цѣль, да га своимъ трошкомъ издамъ, „и одъ чистогъ добитка половину фонду школкегъ листа, а половину фонду учительски сирота уступимъ.

Дѣло ово штампано е на малој осмини, на лепомъ финомъ папиру, биће у лепе папирце корице везано, и са едномъ лепомъ иконицомъ украшено, износиће пуни шесть табака, и биће до кои данъ сасвимъ готово.

Цена е 20 новч. Скупитељи добияю на сваки 12 егземплара по еданъ на даръ. Пренумерация безъ готови новаца неће се уважити. Писма са предплатнимъ новцима молимъ да да ми се плаћена пошлю. У Новомъ Саду 18. мая 1861.

ДРАГУТИНЪ ХИЊЦЪ
 народни књигоиздавателъ.

Издае Епископска књигопечатња у Новомъ Саду.